

Edward Denny Bacon

Den främste forskaren

av Ørn Gramh

Många av forna tiders storsamlare hade sekreterare vars uppgift enbart var att sköta frimärkssamlingarna.

Bland dessa finns några av de främsta filatelistiska forskarna genom tiderna. En av de mest berömda var engelsmannen Sir Edward Denny Bacon.

Sir Edward Denny Bacon, K.C.V.O. (1860–1938)

Edward Bacon föddes den 29 augusti 1860. Från början var han affärsman och var bland annat en tid delägare i en spannmålsfirma i London. År 1896 sålde han sin del i företaget och ägnade sig helt och hållet åt filatelin.

Sålde till Ferrari

Redan i sjuårsåldern var lille Edward en aktiv frimärkssamlare. När han skulle specialisera sitt samlande föll hans val på Japans frimärken, och under tio års tid byggde han upp en samling Japan som då lär ha varit en av de främsta. Den visades på den internationella utställningen i London 1890, och strax därefter köptes samlingen av Ferrari.

Tongivande i "The Royal"

Redan 1880 upptogs Bacon som medlem i London Philatelic Society, som senare skulle få namnet The Royal Philatelic

Society. Han tillhörde föreningen i 58 år, och blev under denna tid vald till alla de poster man kunde ha inom organisationen. Redan 1882 blev han ledamot i föreningens styrelse, och senare även i dess första "Publications Committee". År 1894 utsågs han som en av de tre första medlemmarna i föreningens "Expert Committee", där han länge var ordförande, och 1917 blev han ordförande för hela "The Royal".

Litteraturen kom i hög grad att prägla Bacons filatelistiska liv, och han utnämndes till "Honorary Librarian" i "The Royal". År 1907 blev han president i den exklusiva föreningen "Philatelic Literature Society", och när han slutade på denna post 1914 valdes han till föreningens hedersordförande.

Ett mastodontarbete

Edward Bacons berömmelse beror inte först och främst på hans

egna samlingar, utan grundas främst på hans omfattande forskningsarbete och på hans litterära verksamhet. Dessutom var han mannen bakom uppbyggandet av den tidens bästa samlingar.

Han var en god vän till Tapling (se Nordisk Filateli nr 8–2002*), som fick mycket hjälp av Bacon när han byggde upp sina fantastiska samlingar. När Tapling dog 1891 gick hans samlingar till British Museum tillsammans med en betydande summa pengar, som skulle användas för att iordningställa samlingarna så att de kunde ställas ut.

Och den som fick förtroendet att utföra detta arbete var Bacon. Det säger en hel del om storleken på Taplings samlingar, att Bacon och en assistent arbetade fyra dagar i veckan från 1892 till 1899 för att full-

forts sid 6.

Liksom kung George V var även Bacon förtjust i frimärkenas produktionshistoria. Två par med utkast till världens första frimärken gjordes i väntfärg åt Rowland Hill. Detta exemplar hamnade i kung George V:s samling.

toppriser för sina samlingar Mauritius och Storbritannien samt inte mindre än sju extra guldmedaljer för andra samlingar.

Earlens enorma bibliotek

När Bacon fick anställning hos Duveen höll han på att arbeta med att ställa i ordning det enorma filatelistiska bibliotek som Earlen av Crawford hade (se Nordisk Filateli nr 6 och 7-2002*). Arbetet avslutades 1911 med utgivningen av "The Catalogue of the Philatelic Library of the 26th Earl of Crawford, K. T.", som är en publikation på hela 923 sidor.

Denna är oerhört omfattande, och upptar förutom handböcker och annan "riktig" litteratur, även tidsskrifter, broschyrer, frimärkscataloger och prislister.

Bacons arbete med biblioteket är legendariskt, men på utställningen i Wien 1911 hamnade den guldmedalj som tilldelades publikationen hos Earlen av Crawford.

Goda vänner

Vid denna tidpunkt var John Alexander Tilleard anställd för att sköta kung George V:s omfattande frimärkssamlingar. År 1910 hade Tilleard fått titeln "Philatelist to the King", men kungen inhämtade också frimärksråd från andra håll, bland annat från Edward Bacon, som han naturligtvis kände väl från den frimärksklubb som de båda hade en framträdande plats i.

Det enda kända brevet som har frankerats med det inte utgivna 2-pennemärket "Tyrian Plum" 1910. Brevet är adresserat till "His Royal Highness The Prince of Wales", och är stämplat den 5 maj 1910, och har mottagits av prinsen samma dag som han blev kung George V. Brevet finns i drottning Elizabeth II:s samlingar.

forts från sid 4.

göra denna uppgift. I våra dagar utgör Taplings samling grundstommen till de omfattande filatelistiska samlingarna som finns i British Library.

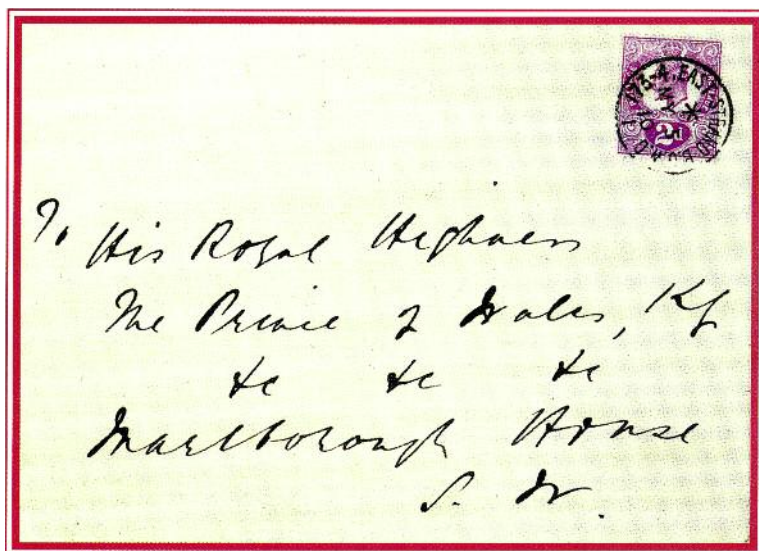
Medaljer en masse

Efter arbetet med Taplings samling blev det den berömde konsthandlaren och storsamlaren Henry Duveen (se Nordisk Filateli nr 5-2003*), som fick åtnjuta Bacons expertis. Bacons nya arbetsgivare tycks ha haft näst intill obegränsade medel att köpa frimärken för, och han köpte snabbt, mycket

och oftast det bästa. Som anställd hos Duveen led Bacon därför aldrig någon brist på vackert och sällsynt material.

Duveens samling Storbritannien skulle senare anses som den bästa i världen, och lär alltså ha varit bättre än både den som Tapling och kung George V ägde (se Nordisk Filateli nr 5-2000*).

Kombinationen av Duveens pengar och Bacons expertis gav Duveen ett lysande namn bland världens stora frimärkssamlare. Vid den internationella utställningen i New York 1913 plockade Duveen hem det högsta priset. Dessutom fick han

När Tilleard dog 1913 blev posten som kurator för kungens samlingar ledig. En av kungens frimärksvänner var Henry Duveen, och han var ofta var på visit i Buckingham Palace, där han och kungen kunde sortera frimärken till långt fram på småtimmarna.

Under dessa sena timmar talade kungen och Duveen säkert också om en efterträdare till Tilleard. När så kungen erbjöd Edward Bacon jobbet som kurator för de kungliga samlingarna, löste Duveen honom från alla kontrakt, och Bacon kunde börja sitt arbete i Buckingham Palace.

Kunglig kurator

Med det nya jobbet fick Bacon ökad prestige, men sämre lön än den han hade haft hos Duveen! Arbetet var emellertid säkert oerhört givande på många andra sätt, och Bacon förblev hos kungens frimärkssamlingar i 25 år.

Mellan kungen och Edward Bacon fanns ett förtroende, inte bara när det gällde frimärken, utan även personligt. År 1932 blev Bacon adlad med titeln "Knight Commander of the Victorian Order" (K.C.V.O.), och när kungen talade om Bacon brukade han nämna honom som "my friend Sir Edward".

Tre dagar i veckan arbetade Bacon i "The Stamp Room" i Buckingham Palace, och resten av veckan i sitt hem i South Croydon. Bacon monterade om kungens alla samlingar, och hans arbete kom att präglade dem för all framtid.

George V:s samlingar, över 280 stycken, är än idag den största och viktigaste delen av drottning Elisabeth II:s samlingar.

Endast ostämplat

Lustigt nog var Bacon inte intresserad av stämplade märken. Han tyckte att poststämp-

Kung George V köpte detta 38-block av 2 pence blå plåt 1 från 1840, till sin samling på 1920-talet då Bacon arbetade som kungens filatelist.

larna var fula och förringade märkena. Detta kan spåras i det material som tillkom i kung George V:s samlingar under Bacon's tid. Som ett lysande exempel på ett Bacon-objekt kan nämnas 38-blocket av 2 pence 1840 med arkmarginal på två sidor.

När kung Georg V dog 1936 förlorade Bacon en personlig vän, och samlingarna som funnits i "The Stamp Room" flyttades till en annan plats i Buckingham Palace. Bacon fortsatte emellertid sitt arbete med sam-

forts sid 8.

Bacon var mycket konservativ också i fråga om fastsättare. De flesta märken i det som ursprungligen var kung George V:s samling, har därför stora och kraftiga fastsättare. På detta märke fanns spår efter en sådan, då det såldes från drottning Elizabeth II:s samling hos Spink i maj 2001 för motsvarande 254 265 kronor.

samlare. Men än viktigare för eftervärldens filatelister var att arbetet med dessa samlingar gav Bacon en oerhört god översikt och enorma fackkunskaper.

Inte minst viktig var Bacons långa och nära vänskap med James Dunbar Heath, som var direktör i bolaget Perkins, Bacon & Co. Bolaget hade i årtal tillverkat frimärken för England och andra stater, och genom Heath fick Bacon fri tillgång till bolagets arkiv.

Lyckligtvis hade Bacon den intuition som är nödvändig för kunna kombinera egna kunskaper med nya faktauppgifter, och därmed få fram nya rön. Denna förmåga har medfört att filatelin fått en lång

rad handböcker och hundratal artiklar från Edward Bacons hand.

År 1920 utkom Bacons mest berömda arbete "The Line-Engraved Postage Stamps of Great Britain printed by Perkins, Bacon & Co". Handboken utkom i två band, och det var frimärks-handlaren Charles Nissen som stod för utgivningen. Handboken anses än idag som oerhört viktig om man seriöst samlar Storbritannien.

Betydande än idag

Edward Bacons litterära bidrag till filatelin kan inte övervärderas. Han räknas fortfarande som Englands främste forskare och författare inom filatelin. Alla hans arbeten präglas av grundligt forskningsarbete, goda kunskaper och bred översikt. Det är inte många filatelistiska författare som besitter alla dessa egenskaper.

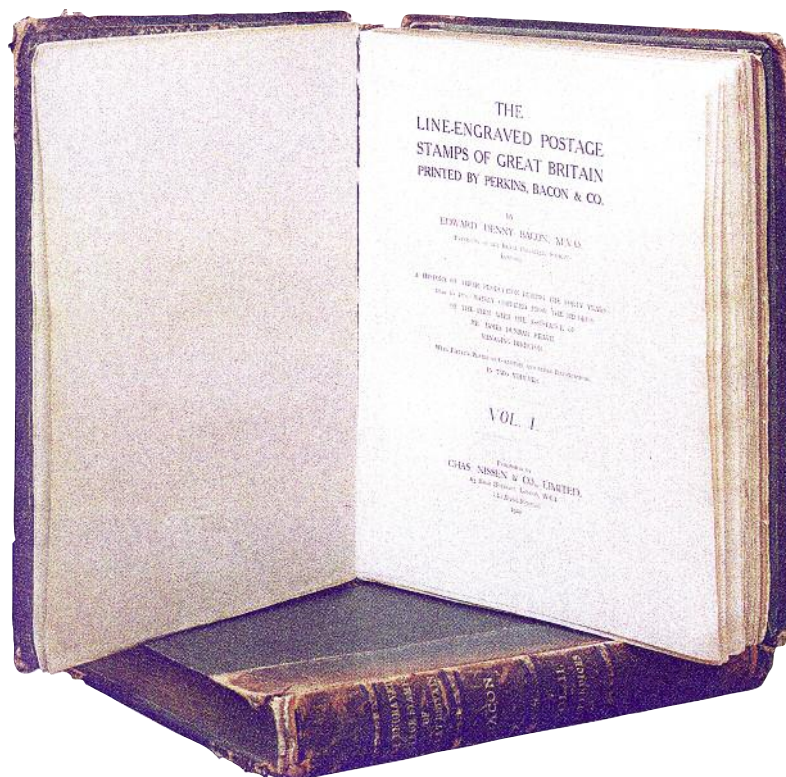
En senare kurator för de kungliga engelska samlingarna, sir John Wilson, har träffande karakteriserat Edward Bacon: "Nobody has yet contributed in anything like the same degree as he did to philatelic literature. Some may have written more, but their work would not compare in scientific, historical or research value with that of Bacon". (Ingen har ännu bidragit med något i samma utsträckning som han beträffande filatelistisk litteratur. Någon kan ha skrivit mer, men deras verk kan inte jämföras beträffande det vetenskapliga, historiska eller undersökande värdet med Bacons). □

forts från sid 7.

lingarna fram till sin död den 5 juni 1938. Då fattades endast några få albumblad för att Bacons arbete med att ommontera samlingarna var fulländat.

Värdefullt litterärt arbete

Bacons arbete med Taplins, Duveens, Crawfords och kung George V:s samlingar var naturligtvis viktigt för respektive

* De storheter inom filatelin som författaren refererar till i artikeln och som markerats med *, finns även att läsa om på vår hemsida www.filateli.se
Tryck på länken "Smakprov".

Edward Bacons handbok om Storbritanniens stålstickutgåvor gavs ut i två band av Charles Nissen 1920.